

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	נזיר-כל כנויי										
מאי טעמא דרבי יליף מבתי ערי חומה?	מימרא										ה.
ואין ימים פחותין משנים	והא רבי הוא דאמר:									⚡	ה.
האי גזירה שוה משום כובד גמיר, ובשני ימים ליכא כובד.										!	ה.
ואימא: ב' שנים, דכתיב: (בראשית מא) ויהי מקץ שנתים ימים										⚡	ה.
דנן ימים שאין עמהן שנים מימים שאין עמהן שנים, ואל יוכיח זה שיש עמו שנים.										!	ה.
ואימא: ל' יום, דכתיב: (במדבר יא) עד חדש ימים										⚡	ה.
דנן ימים שאין עמהן חדשים מימים שאין עמהם חדשים, ואל יוכיח זה שיש עמו חדשים.										!	ה.
ואימא מהכא: (שופטים יא) מימים ימימה וגו'										⚡	ה.
דנן ימים מימים, ואין דנן ימים מימימה.										!	ה.
ומאי נפקא מינה?										⚡	ה.
(ויקרא יא) ושב הכהן ובא הכהן - זו היא שיבה, זו היא ביאה	והא תנא דבי ר' ישמעאל:									⚡	ה.
הני מילי היכא דליכא דדמי ליה, אבל היכא דאיכא דדמי ליה מדדמי ליה ילפינן.										!	ה.
מנא ידעינן דכל תלתא ירחין חד זימנא? דילמא ארבעה זימני בשתא, ארבעה ירחין חד זימנא, תרין ירחין בחד זימנא.	איכא דאמרי:									!	ה.
מגלח אחת לשלשים יום.	רבי נהוראי:									■	ה. <
מאי טעמא?										^	ה.
גבי כהנים משום דאיכא כובד, ה"נ איכא כובד.										!	ה.
מגלח מערב שבת לערב שבת.	רבי יוסי:									■	ה. <
מאי איכא ביניה לשאר אחוהי?										^	ה.
יום טוב שחל להיות באמצע שבת, דאחוהי מגלחין, הוא לא מגלח אי נמי, לגלוחי מן צפרא דמעלי שבתא, אחוהי מגלחין, איהו לא מגלח עד פניא.										!	ה.
הני ארבעים שנה מאי עבדיתייהו?										^	ה.
לקץ מ' שנה ששאלו להן מלך.	ר' נהוראי אומר משום רבי יהושע:									!	ה.
אותה שנה ששאלו להן מלך, היא שנת עשר לשמואל הרמתי.	תנא:									■	ה.
סתם נזירות ל' יום.										■	ה. מ
מנהני מילי?										^	ה. ג
אמר קרא: (במדבר ו) קדוש יהיה, יהיה בגמטריא תלתין הוו.	רב מתנא:									⚡ !	ה.
כנגד נזיר נזרו האמורים בתורה ל' חסר אחת.	בר פדא:									⚡ !	ה.
ורב מתנא נמי גילף מנזיר נזרן										⚡	ה.
ההוא לדרשה: (במדבר ו) מיין ושכר יזיר - לאסור יין מצוה כיון רשות, (במדבר ו) כי יפליא לנזור נזר נזיר להזיר - מלמד, שהנזירות חלה על נזירות.	אמר לך: [רב מתנא]									!	ה.
ובר פדא?										⚡	ה.:
ליכא חד מינהון דלאו לדרשא? אלא מדההוא למנינא, כולהו נמי למנינא.	אמר לך: [בר פדא]									!	ה.:

disputants-חולקים ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

		Talmud Navigator										א
מזמור	מזמור	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
נזיר-כל כנויי	מזמור											ה:
מזמור	מזמור											ה:
סתם נזירות שלשים יום	תנן:											ה:
בשלמא לרב מתנא נחא, אלא לבר פדא קשיא												ה:
אידי דאיכא יום תלתין דמגלח ומביא קרבנותיו, משום הכי תנא שלשים.												ה:
מי שאמר הריני נזיר - מגלח יום שלשים ואחד	תנן:											ה:
בשלמא לרב מתנא נחא, אלא לבר פדא קשיא												ה:
אימא סיפא:	אמר לך בר פדא											ה:
אם גילח ליום שלשים - יצא	[סיפא]											ה:
אלא, סיפא מסייעא ליה, רישא נעשה כאומר שלימין.												ה:
ולרב מתנא קשיא סיפא												ה:
מקצת היום ככולו.	קסבר: [רב מתנא]											ה:
הריני נזיר שלשים יום, אם גילח יום ל' - לא יצא	והא תנן:											ה:
באומר שלימין.												ה: